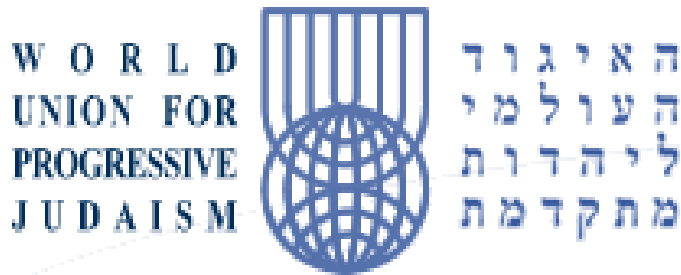

5773

Torah from Around the World

אם אין קמח אין תורה ואם אין תורה אין קמח

Zonder levensonderhoud is er geen Tora en zonder Tora is er geen levensonderhoud.
(R. Eleazar ben Azarja, Pirké Avot 3:21)

Sjabbat 1 december 2012 / 17 kislev 5773
Sidra Wajisjlach, Beresjiet [Genesis] 32:4-36:43
Tanach blz. 65-75
Haftara: Jirmeja [Jeremia] 29:1-14
Tanach blz.976-977

Commentaar door rabbijn Danny Burkeman
[The Community Synagogue](#), Port Washington, NY

Vertaling: Jaap Frank en Sabine Frank-Fiedler
[Het Engelse origineel](#)

Trots op onze naam

In 1947 nam de Verenigde Naties het Verdelingsplan voor Palestina aan, waarin werd voorgesteld om in het jaar daarop twee staten – een Joodse en een Arabische - te stichten. Hoewel dit plan al wel in de stichting van een Joodse staat voorzag, was het nog onduidelijk hoe deze nieuwe entiteit precies zou gaan heten. De leiders van de *jisjoev* (zoals de Joodse gemeenschap in Palestina bekend stond) discuteerden over een aantal namen, waaronder: de Staat van de Hebreërs, de Staat van de Joden, de Staat van Israël, Zion en Judea. Uiteindelijk kwamen ze tot de naam *Medinat Jisraëel* - de Staat (van) Israel. Persoonlijk kan ik me geen andere naam voorstellen.

De naam *Jisraëel* komt voor het eerst voor in de sidra van deze week. Jaäkov bereidde zich voor op de hereniging met zijn broer door de nacht gescheiden van de rest van zijn familie en het kamp door te brengen. In zijn eenzaamheid worstelde Jaäkov met een geheimzinnig wezen, in de tekst simpelweg *iesj* - man genoemd. (Beresjiet 32:25). De volgende morgen, toen beiden nog steeds volop aan het worstelen waren, vroeg Jaäkov de *iesj* hem te zegenen voordat hij de *iesj* zou laten gaan (Beresjiet 32:27). In plaats van hem te zegenen gaf de *iesj* Jaäkov een nieuwe naam. "Voortaan zal je naam niet Jaäkov zijn, maar Jisraëel, want je hebt met goddelijke wezens en met mensen gestreden en je hebt overwonnen" (Beresjiet 32:39).

De naam Jisraëel kreeg Jaäkov niet van zijn ouders, maar werd hem als zegen gegeven, als een eerbewijs voor wat hij tot stand had gebracht. Hij verwierf de naam Jisraëel in zijn strijd met mensen en met het goddelijke. Het is een eerbewijs dat hij verkreeg en dat wij via hem hebben geërfd.

In de Hebreeuwse tekst is het woord voor 'worstelde' *sarita*. Hoewel *sarita* in de naam Jisraëel zit, komt het maar op één andere plaats in Tanach voor. Wanneer Hosjea het verhaal van Jaäkov opnieuw vertelt, gebruikt hij dit woord om het gebeuren te beschrijven: "*Hij worstelde met God en hij worstelde met een engel*" (Hosjea 12:4-5). Wat wil dat zeggen: worstelen met God? Hoe kan iemand met God worstelen? En hoe komt Jaäkov als winnaar uit deze strijd? De naam Jisraëel herinnert ons voortdurend aan deze worsteling.

Bij de keuze van een naam voor de Joodse staat was Israël een terechte keuze. We kregen die naam ter benoeming van onze gemeenschappelijkheid, we worden immers *B'nei Jisraëel*, de kinderen van Israël genoemd. Maar we kregen meer dan alleen een naam, we kregen een zegen.

Door de Joodse staat te zegenen met de naam Jisraëel werd de Joodse staat verplicht om de worsteling aan te gaan - in twee betekenissen van het woord. Enerzijds werd het gedwongen tot een daadwerkelijke, fysieke strijd: een strijd om het bestaan en om het overleven – een strijd waarin Israël, ongelukkigerwijs, is verwickeld sinds zijn stichting. Anderzijds probeert de staat Israël, net zoals iemand met zijn geweten worstelt om altijd het juiste te doen, naar beste eer en geweten te handelen.